25/08/2025

Απόδοση εορτής της Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Ιερό Προσκύνημα Παναγίας Δεμερλιωτίσσης Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Παρασκευή 22 Αυγούστου 2025, επί τη αποδόσει της εορτής της Κοιμήσεως και της εις ουρανούς Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού στο Ιερό Προσκύνημα Παναγίας Δεμερλιωτίσσης Φαρσάλων. Ακολούθως, προέστη της ιεράς λιτανείας της σεβασμίας εικόνος της Παναγίας Ελεούσης – Δεμερλιωτίσσης, μέσα σε κλίμα βαθιάς

κατάνυξης και ευλάβειας.

Στην ιερά αυτή σύναξη, ο Σεπτός Ποιμενάρχης, με λόγους πνευματικής παρηγορίας και θεολογικού βάθους, απηύθυνε την ομιλία του προς το εκκλησίασμα, αναδεικνύοντας το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου ως πρόξενο της σωτηρίας και παράδειγμα ταπεινώσεως και υπακοής στο Θείο θέλημα:

«Ο Ιερός υμνωδός, λοιπόν, απόψε, αδελφοί, μας προσκαλεί όλους να υμνήσουμε: «Δεύτε λαοί υμνήσωμεν την Θεοτόκον και παρθένων αγνήν».

Η Εκκλησία μας, από 15η του μηνός που εορτάζει την Κοίμηση της Παναγίας Θεοτόκου και την εις ουρανούς Μετάστασή της, από την 1η του μηνός που μας προετοίμασε και μέχρι την αποψινή και αυριανή ημέρα που θα αποδοθεί η εορτή της ενδόξου Κοιμήσεως και της εις ουρανούς Μεταστάσεώς της, με όλα τα ψάλματα τα προ της εορτής και τα μεθέορτα – όπως λέγονται – μας αναβιβάζει στους ουρανούς, για να μας δείξει τον δρόμο που Εκείνη, η μοναδική και ξεχωριστή Μητέρα τον περπάτησε, μετέσχε του Ουρανίου θηράματος, Ανέστη όπως θα αναστηθούμε κι εμείς προμήνυμα της δικής μας Αναστάσεως είναι η ένδοξη εις ουρανούς Μεταστασή Της δημιουργώντας την κατάσταση ώστε να μπορεί να ενώνεται ο Θεός με τον άνθρωπο ο ουρανός με την γη.

Και βέβαια, να βλέπουν αι ουράνιες αγγελικές δυνάμεις – οι οποίες δημιουργήθηκαν από τον Θεό, για να υμνούν τον Θεό και να διακονούν τη σωτηρία του ανθρώπου – ένας άνθρωπος, μια γυναίκα, να ανεβαίνει επάνω από αυτούς και

να γίνεται τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα των Σεραφείμ.

Αλλά, ο Ιερός υμνωδός, που μας κάλεσε απόψε για να υμνήσουμε την Θεοτόκο του Θεού, την Μητέρα Θεοτόκο του Θεού, θα πρέπει να πούμε πολύ σύντομα, ποια είναι αυτή; Ποια είναι αυτή η προσωπικότητα η οποία θα πρέπει να υμνείται από το γένος των ανθρώπων; Και γιατί υμνείται η Παναγία από τους ανθρώπους; Υμνείται η Κυρία Θεοτόκος γιατί «έτεκεν Θεόν σεσαρκωμένον». Γέννησε τον Υιό και Λόγο του Θεού· αυτό την αναβιβάζει και αυτό την κάνει Μητέρα του Φωτός. Αφού ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός, «είναι το φως το ελθόν εις τον κόσμον, ίνα φωτίζη πάντα άνθρωπον τον ερχόμενον εις τον κόσμον, ώστε να μη μένει κανείς στο σκοτάδι».

Υμνούμε την Παναγία, Μητέρα του Θεού, την απειρόγαμο Μητέρα, αλλά και αειπάρθενο Μητέρα, η οποία παρέμεινε παρθένος προ τόκου, κατά τόκον και μετά τόκον.

Προσωπικότητα μοναδική και ξεχωριστή, η οποία μέσα στη συνείδηση της Εκκλησίας, μέσα στη θεολογούσα εμπειρία της Εκκλησίας, αλλά και μέσα στην πίστη των Χριστιανών, αναδεικνύεται το μοναδικό πρόσωπο μεταξύ Θεού και ανθρώπων, το οποίο μετέχει της δόξης του Θεού.

Η Κυρία Θεοτόκος, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, σε ηλικία τριών ετών αφιερώθηκε στον Ναό του Σολομώντος και μάλιστα εις τα Άγια των Αγίων, τρεφομένη από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ. Γιατί; Για να αναδειχθεί κεχαριτωμένη κόρη, να έχει όλες τις αρετές επάνω της, ώστε να μπορεί να δεχθεί μέσα της τον Άσαρκο Λόγο του Θεού και να μας Τον προσφέρει σεσαρκωμένο σε όλους εμάς.

Εις τα Άγια των Αγίων λοιπόν, Εκείνη αναδεικνύεται όντως ναός αγιότερος των Αγίων, γιατί μέσα της εσκήνωσε ο Θεός Λόγος, που όπως αναφέρουμε στην Ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας, είναι αυτή η οποία έχει μέσα της των

αγίων αγιώτατον Λόγον. Αναδεικνύεται δηλαδή το πρόσωπο το οποίο μας φέρνει τον Θεό εις την γη, αλλά και παράλληλα, ανεβάζει εμάς εις τους ουρανούς. Πύλη ουράνιος, κατεβαίνει ο Θεός και ανεβαίνει ο άνθρωπος διά της προσωπικότητος της Παναγίας Μητέρας του Θεού.

Να λοιπόν γιατί – και για πολλούς ακόμη λόγους – υμνείται και πρέπει να υμνείται η Παναγία Μητέρα του Θεού από τους ανθρώπους. Γιατί είναι η πρόξενος της σωτηρίας μας, γιατί υποδουλώθηκε εν πλήρει συνειδήσει και εν πλήρει ταπεινώσει στην κλήση του Θεού, στο θέλημα του Θεού, στην οικονομία του Θεού για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

Γι' αυτό και γίνεται η μετά τον Θεόν, Θεός· η οποία μετέχει στη δόξα της Αγίας Τριάδος, είναι το μοναδικό πρόσωπο που δεν περιμένει την ένδοξη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου για να κριθεί, όπως την περιμένουν όλοι οι Άγιοι και όλοι οι άνθρωποι, γιατί εκρίθη ήδη κατά την ώρα του Ευαγγελισμού, όταν, στην κλήση του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, Εκείνη απήντησε: «Ιδού η δούλη Κυρίου».

Έβγαλε από πάνω της κάθε τι κοσμικό, ανθρώπινο, εγωπαθές, ηδονικό· όλα αυτά τα εξάλειψε από μέσα της για να μπορέσει να γίνει η Απειρόγαμος Δάμαλις, Αειπάρθενος Κόρη, η Πάναγνος Μητέρα, για να δεχθεί μέσα της τον Ένσαρκο Λόγο του Θεού, προσφέροντάς Τον ανάμεσά μας ως ιστορικό πρόσωπο – τον ιστορικό Ιησού, αλλά μέσα εις την μήτρα της να έχουμε υποστατική Ένωση Θείου και ανθρωπίνου.

Η Θεότης το πυρ το καταλαναλίσκον εισέρχεται μέσα στην Παρθενική της μήτρα και εκεί εγκαθίσταται πλέον ο Θεός Λόγος, για να γεννηθεί ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, για να μπορέσει να προσλάβει την ανθρώπινη φύση, την ανθρώπινη πεπτοκία κατάσταση, την αμαυρωθείσα κατάσταση του ανθρώπου και να την αγιάσει και ενούμενος με αυτήν, να την καθαρίσει και να την κάνει Θεοειδή σάρκα. Θεοειδή κατάσταση δηλαδή της ανθρώπινης φύσεως.

Γι’ αυτό και η Παναγία μητέρα του Θεού είναι το Ιερό πρόσωπο που μας χαρίζει την ένθεη ζωή. Από κει και οι Άγιοι της πίστεως και όλοι εμείς προσλαμβάνουμε την ένθεη κατάσταση για την σωτηρία μας. Γιατί Εκείνη το έχει, Εκείνη μας το προσφέρει, Εκείνη δωρείται όλα αυτά τα χαρίσματα της εν ενθέου ζωής, τα οποία έχουν οι μάρτυρες της πίστεως που έχυσαν το αίμα τους· οι Πατέρες και Διδάσκαλοι και οι Ιεράρχες, οι οποίοι με τον λόγο τους, τη συγγραφή τους και την ποιμαντική τους διακονία κατέγραψαν, διέσωσαν και μετέδωσαν τα δόγματα της Ορθοδόξου πίστεως· οι Νεομάρτυρες· οι Όσιοι με τους ασκητικούς τους αγώνες, τους πόνους, τις θλίψεις και τις κακουχίες που αναλαμβάνουν, ώστε πράγματι να ενώνεται ο άνθρωπος με τον Θεό.

Αυτήν την Μητέρα, αδελφοί, καλούμαστε όλοι μας να την υμνούμε στη ζωή μας. Και την υμνούμε για όλα αυτά τα χαρίσματα τα οποία έχει, για τις χαρές και τις δωρεές που δίδει σε κάθε έναν και σε κάθε μία από εμάς. Αλλά θα πρέπει να αναρωτηθούμε: όταν βλέπουμε αυτήν την ένθεη, αειπάρθενο, μοναδική και εξαίσια Κόρη, τη Μητέρα του Φωτός, την πρόξενο της σωτηρίας μας – αναλογιζόμαστε, άραγε μέσα μας, πόση δύναμη έχουμε εμείς να υμνούμε την Παναγία; Εάν σκεφθούμε ένα μέρος από το δοξαστικό των κεκαγραρίων, γράφει εκεί ο Ιερός υμνωδός για το Ιερό Πρόσωπό της: «Ταύτην ην ατενίσαι ου δύναται». Δεν μπορείς, δηλαδή, να την δεις. Πώς μπορείς λοιπόν να την υμνήσεις; Και πώς μπορείς να κάνεις ένθεη ζωή, για να μπορείς να υμνείς την Παναγία Μητέρα του Θεού;

Πού να στρέψει ο άνθρωπος το βλέμμα του, τη σκέψη του, τον λογισμό του; Για να δει την αθλιότητα του ανθρώπου σε όλο το μήκος και το πλάτος της οικουμένης ολοκλήρου! Εν έτη 2025, παιδιά πεθαίνουν από την πείνα· λαοί ξεπουλιούνται· μεγάλοι και μικροί άνθρωποι συσχηματίζονται με τα πράγματα του κόσμου. Και βέβαια, το κοσμικό φρόνημα είναι ειδωλολατρικό· άρα δαιμονικό φρόνημα. Άρα πώς, λοιπόν, θα μπορέσουμε να εξυμνήσουμε το Ιερό Πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού, όταν μέσα στα συμβούλια και στα μεγάλα τραπέζια γίνεται η αγοραπωλησία των λαών, της υποτιθεμένης ελευθερίας των ανθρώπων, της ανεξαρτησίας των ανθρώπων; Όταν σε μικρότερα τραπέζια, σε μικρότερες εμβέλειες καταστάσεων, υπάρχει αυτή η ασυνέπεια, αυτή η δυνατότητα όπου αδυνατούμε να είμαστε πραγματικά άνθρωποι· η αδυναμία μας να κοιτάξουμε τον άλλον στα μάτια και να του πούμε: «Είσαι ο αδελφός μου· είδα τον αδελφό μου, είδα Κύριον τον Θεόν μου».

Πώς, άραγε, θα μπορέσουμε να υμνήσουμε τη Μητέρα του Φωτός και την Κυρία Θεοτόκο μας, Εκείνη που προσέφερε όλο της το είναι στον Θεό και στον άνθρωπο!

Προσέξτε: και στον άνθρωπο· δεν προσέφερε μόνον στον Θεό. Ο Θεός, όταν θελήσει κάτι, έχει τον τρόπο – διότι όλα είναι δικά Του – να το λάβει. Εκείνη, όμως, μες στην ελευθερία της προσωπικότητάς της, παραδόθηκε αβίαστα στον

Θεό, αλλά και παράλληλα στον άνθρωπο. Γιατί καθίσταται η Μητέρα του Δημιουργού, αλλά και Μητέρα των δημιουργημάτων.

Αφού ο Δημιουργός Θεός δημιούργησε, γιατί γίνεται η Υπέρλαμπρη Μητέρα, που ανοίγει τα χέρια και τη μεγάλη Της αγκαλιά, για να χωρέσει όλους μας μέσα της· αλλά με μία προϋπόθεση: να μπορέσουμε και εμείς να την υμνήσουμε, να την

προσεγγίσουμε, να αγωνιζόμαστε πνευματικά, ώστε η Μητέρα του Φωτός να γίνει και δική μας Μητέρα· να δέχεται και εμάς, να μπορεί να είναι μαζί μας, να μην έρχεται μόνον στο σκοτάδι μας να το αλλάζει και να το μεταποιεί, αλλά να το φωτίζει και να το κάνει ένθεο, ένθεη ζωή!

Μία κατάσταση δηλαδή μοναδική και ξεχωριστή, όπου η κάθε μητέρα μπορεί να καταλάβει, όταν μέσα στα σπλάχνα της έχει τέκνο και το οποίο το προσφέρει στον κόσμο. Και χαίρεται και εκείνη και χαίρεται και ο κόσμος! Έτσι ακριβώς νιώθει και η Μητέρα του Φωτός. Όταν μας αναγεννάνε το Φως της, το φωτιστικό και το σωστικό. Όταν κατευθύνει τις καρδιές μας, στη σχέση μας με τον Θεό και με τον άνθρωπο. Και όταν μπορεί όπως Εκείνη να ανοίγει τις αγκάλες της, να μάθει κι εμάς να ανοίγουμε τις δικές μας αγκάλες και να χωράνε όλοι μέσα! Αδιάκριτα και ανυπόκριτα, για να μπορέσει πράγματι να κατέβει ο Θεός εις την γη και να ανέβει ο άνθρωπος εις τους ουρανούς.

Εύχομαι η Παναγία Μητέρα του Θεού, να ευλογεί και να αγιάζει όλους σας, τις οικογένειές σας, να μας φωτίζει και να μας χαριτώνει και να μας δημιουργεί τις προϋποθέσεις δια της μετανοίας και της ασκήσεως της πνευματικής εις την ένθεη ζωή».

ΓΝΗΣΙΟΣ ΧΑΛΒΑΣ ΦΑΡΣΑΛΩΝ